

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 3015

Sămbătă 3 iulie 1954

4 PAGINI — 20 BANI

Prietenia și unitatea marilor popoare ale Asiei

Popoarele Asiei și ale lumii întregi au salutat cu multă căldură tratativele, care s-au încheiat recent la New Delhi, dintre Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, și Jawaharlal Nehru, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Indiei.

Tratativele chino-indiene au avut un larg răsunet nu numai în țările Asiei ci și în lumea întreagă. Ele constituie o mărturie a năzniciei celor două popoare, — chinez și indian — de a colabora pentru transformarea Asiei într-un bastion de pace și de a aduce o contribuție hotărâtoare la slăbirea încercărilor internaționale, cauza generală a popoarelor.

Popoarele Asiei ca și popoarele lumii întregi urmăresc cu admirație succesele Republicii Populare Chineze, creată în urma victoriei istorice a poporului chinez împotriva forțelor reacționare imperialiste și feudale. Opinia publică mondială își dă tot mai mult seama de marele rol pe care-l joacă R. P. China, de fapt de participarea ei este absolut necesară pentru rezolvarea cu succes a tuturor problemelor internaționale și cu atât mai mult a problemelor Asiei. Acest lucru a devenit acum mai limpede ca oricând, deoarece prin participarea activă a reprezentanților R. P. Chineze la conferința de la Geneva, a răsunat pentru prima oară într-o asemenea conferință internațională glasul adevăraților reprezentanți ai poporului chinez. Prestigiul internațional al Republicii Populare Chineze a crescut imens.

Astăzi cu greu s-ar mai încumeta un om cu judecată să conteste că R. P. China este una din cele cinci mari puteri, și că atare are dreptul deplin de a fi primită în O.N.U. și în Consiliul de Securitate. Revenirea la starea de război împotriva drepturilor R. P. Chineze ale unor reacționari învechiali ca senatorii americani Knowland, Wiley nu fac decât să sublinieze cât de mult enervează pe aliații război autoritatea crescută pe arena internațională a marelui stat chinez.

Opinia publică mondială a calificat, pe drept cuvânt, tratativele chino-indiene ca o victorie foarte importantă a întregului lagar democratic, care luptă ferm pentru restabilirea pe scară internațională a drepturilor legitime ale marilor popoare chineze.

Un interes imens a provocat în țările Asiei propunerea făcută încă de la începutul conferinței de la Geneva de către șeful delegației R. P. Chineze, Ciu En-lai, și anume ca țările asiatice să se consulte între ele, pentru a întreprinde eforturi comune, asumându-și obligații reciproce, în vederea menținerii păcii și securității în Asia. După cum se știe această propunere a fost sprijinită pe deplin de delegația Uniunii Sovietice, care a pornit de la ideea că prietenia și unitatea popoarelor Asiei poate asigura pacea în Asia.

Alături de marea R. P. China joacă un rol tot mai mare pe arena internațională o serie de state mari asiatice ca India, Birmania, Indonezia și altele. Pașele substituitor de pace constată cu satisfacție că India, care nu de mult era o colonie, ocupă un loc tot mai de seamă în rândul statelor care joacă un rol important în reglementarea pașnică a problemelor internaționale.

Intinirea și tratativele purtate de cei doi oameni de stat ai R.P. Chineze și Indiei au oglindit toată schimbările istorice care au avut loc în ultimul timp în Asia și relațiile cu totul noi care se stabilesc între puterile asiatice. În condițiile în care China era o țară fărâmițată și slabă, iar India o colonie lipsită de drepturi, o asemenea întinire n-ar fi putut avea un fundament. Alina este însă situația acum când China a devenit o mare putere democratică, iar India a ieșit pe arena mondială. Prietenia dintre cele două mari țări ale Asiei, a căror populație reprezintă aproape un miliard de oameni are la bază respectul reciproc și interese comune în lupta pentru pace și securitate în Asia.

Intinirea de la New Delhi a dovedit în mod grațios că atât China cât și India au ales o nouă cale pentru rezolvarea tuturor problemelor. Ele resping colonialismul și amestecul din afară în treburile popoarelor asiatice și declară că ele pot și își vor hotărâ soarta pe calea tratativelor pașnice și a colaborării. Intinirea de la New Delhi a constituit o etapă importantă în dezvoltarea și întărirea prieteniei și unității între popoarele din China și India, dintre toate popoarele Asiei.

În declarația cu privire la tratativele dintre Ciu En-lai și Nehru sunt proclamate principiile care trebuie să determine relațiile dintre cele două țări. Aceste principii sunt următoarele: respectarea re-

ciprocă a integrității teritoriale și suveranității; neagresiunea; neamestecul reciproc în afacerile interne; egalitatea și avantajele reciproce; coexistența pașnică.

După cum se știe, aceste înalte principii au fost conștientizate și și-au găsit înfăptuirea practică în acordul încheiat între R. P. China și India cu privire la Tibet. Așa cum au arătat participanții la tratativele de la New Delhi, dacă aceste principii vor fi aplicate pe plan mai larg în Asia, atunci primejdia războiului se va micșora și posibilitatea unei colaborări între toate națiunile asiatice va crește.

Aceste principii sunt acum îmbrățișate cu căldură nu numai în India și China, ci și în alte țări ale Asiei. În declarația comună publicată la Rangoun, Ciu En-lai și primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, referindu-se la aceste principii subliniază ca ele „trebuie să fie principii fundamentale și pentru relațiile reciproce dintre China și Birmania”.

Tratativele dintre Ciu En-lai și Nehru, ca și cele dintre Ciu En-lai și U Nu, au demonstrat faptul incontestabil că deosebirile dintre regimurile sociale ale unor țări nu pot fi o piedică în calea colaborării internaționale prietenoase, dacă există dorința de colaborare. Ideea existenței coexistenței pașnice a statelor cu orânduri sociale diferite a găsit o nouă și puternică confirmare și ea este aprobată de opinia publică iubitoare de pace de pretutindeni.

După cum se știe la conferința de la Geneva, datorită eforturilor depuse de reprezentanții U.R.S.S., R. P. Chineze, R. D. Vietnam, s-a reușit să se traseze calea care duce la încetarea războiului și la reglementarea pașnică a problemelor indochineze. Revenind progresul înregistrat până cum la conferința de la Geneva, primul ministru al Indiei și al R. P. Chineze își exprimă speranța sinceră că eforturile depuse la Geneva vor fi încununete de succes și vor duce la o reglementare politică a problemelor acestei regiuni. După cum se știe reprezentanții statelor democratice au subliniat în repetate rânduri la conferința de la Geneva însemnătatea unei astfel de reglementări, în timp ce cerurile interesate în menținerea încordării internaționale caută pe toate căile să amâne pe termen nelimitat reglementarea politică, mărgindu-se în cel mai bun caz numai la un acord în ceea ce privește încetarea operațiilor militare. „Reglementarea politică în Indochina — se spune în Comunicatul cu privire la tratativele dintre Ciu En-lai și Nehru — trebuie să aibă drept scop crearea unor state libere, democratice, unite și independente care să nu fie folosite în scopuri agresive sau care să cadă victime agresiunii unei puteri străine”.

În calea realizării unui acord cu privire la Indochina, ca și în calea reglementării tuturor problemelor internaționale litigioase stă însă politica agresivă urmată de cerurile guvernante din Statele Unite. Este deosebit de semnificativă în acest timp cea în care țările Asiei caută calea pentru a-și uni eforturile în vederea apărării păcii, forțele agresive în frunte cu cele din S.U.A. își intensifică activitatea în vederea creșterii unui bloc agresiv al Asiei de sud-est. Tratativele care au fost purtate în ultimele zile la Washington între guvernul S.U.A. și Angliei au fost folosite de cerurile guvernante din Statele Unite pentru urzirea de noi comploturi împotriva țărilor Asiei, pentru afișarea de noi focare de război. Numai astfel poate fi explicată convocarea în toată conferința de la Geneva a delegațiilor separate de la Washington. S-a dovedit din nou cu acest prilej că Statele Unite și țările care le urmează continuă vechiul politică colonialistă de rezolvare a problemelor Asiei fără a ține seama de interesele vitale ale acestora. Dar în prezent sunt lipsite de perspectivă încercările de a întoarce acele timpuri când în Asia stăpneau doar state neasiatice, iar popoarele țărilor Asiei erau lipsite de posibilitatea de a dispune de propria lor soartă. Astăzi țările asiatice care năzuiesc spre pace nu intenționează să participe la planurile agresive ale imperialiștilor și cu atât mai puțin să contribuie la camuflarea acestor planuri sub toată felul de firme așa-zis „defensive”.

Popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă salută cu satisfacție hotărârea crescută a popoarelor Asiei de a-și apăra libertatea și independența națională împotriva atentatelor agresorilor imperialiști. Poporul român privesc cu multă simpatie lupta popoarelor Asiei pentru asigurarea libertății și independenței lor. El salută rezultatele tratativelor dintre Ciu En-lai și Nehru, tratative care sunt o importantă contribuție la apărarea păcii și a securității popoarelor Asiei și ale lumii întregi.

Oamenii muncii intensifică întrecerea în industrie și agricultură

Tractoriștii își îndeplinesc angajamentele

CONSTANȚA (trimisul „Scintei”). — Pentru a-și îndeplini și depăși angajamentele luate în întrecere în cinstea zilei de 23 August, muncitorii și tehnicienii de la S.M.T. Remus Opreanu, regiunea Constanța, depun eforturi susținute în vederea terminării praștului și se pregătesc temeinic pentru strângerea recoltei. În loc de 326 hectare praște mecanic, cit aveau planificat, ei au realizat până la 30 iunie 1.246 ha. Numai la gospodăriile colective Izvorul Mare și Peștera au praștit 490 hectare. Tractoristul Ion Gomoescu prestește mecanic în fiecare zi câte 24 hectare, în loc de 8 hectare cit prevede norma. Tractoristul Nicolae Leonte prestește zilnic 17 hectare. Mulți tractoriști ciștigă pe zi între 106 și 146 de lei.

Tractoriștii dau un ajutor prețios gospodăriei de stat Ciocirila de Jos, careia i-au praștit sute de hectare. Pentru succesele dobândite în muncă, pentru depășirea de plan, la 29 iunie au fost premiați 57 tractoriști, majoritatea cu peste 1.000 de lei. Astfel, tractoriștii Iordache Petre a fost premiat cu 2.579 lei, Nomazali Mulever, cu 2.012 lei, Traian Nemeteanu cu 1.060 lei, șeful de brigadă Bacos Mihai, cu 2.025 lei. Praștia la treia și pe terminate. La praștit mai lucrează doar o brigadă. Cele 12 brigăzi de tractorare au plecat în câmp, în secărate unde au fost reparatizate, cu tot inventarul (secerători, batoze etc.). Acolo ele organizează arile și instalează batozele pentru a fi gata de recoltat și trierată.

Plante de nutreț semănate în miriște întoarsă

GĂEȘTI (cosp. „Scintei”). De câteva zile în comuna Petrești, raionul Găești, a început secerșul orzului. Cel dintâi a ieșit la secerș tov. Marin Păduraru, care a secerat 0,25 hectare orz. Apoi au început secerșul și alți țărani muncitori cu gospodării individuale, printre care Ion Broșteanu, Soțir Anghel ș.a. Țăranul muncitor Marin D. Păun a hotărât să însămânțeze cu plante furajere terenul de pe care a recoltat orzul. Îndată după secerș, țăranul muncitor Iof-tac Blegan a ridicat orzul de pe ogor, pe care l-a putea începe aratul. Pe acest loc el vrea să semene dușie.

Secerșul orzului a început și în comunele Uliești, Jugureni ș.a. din raionul Găești.

Ajutor frățesc

BRĂILA (cosp. „Scintei”). — Duminică, 27 iunie, 135 muncitori și funcționari de la întreprinderile I.M.D.-Brăila au mers în gospodăria agricolă de stat Urleasca pentru a da ajutor la îngrijirea culturilor. Muncitorii de la I.M.D.-Brăila, împreună cu cei din gospodăria de stat Urleasca, au plivit 1000 m.p. ceapă, au copilit porumbul de pe 25 ha, au strins și au căpătat borcașul de pe 20 ha.

450 ani de la moartea lui Ștefan cel Mare

Ședința comemorativă de la Ateneul R. P. R.

Vineri după amiază a avut loc la Ateneul R.P.R. ședința comemorativă cu prilejul împlinirii a 450 ani de la moartea lui Ștefan cel Mare. La masa prezidiului au luat loc membri ai Prezidiului Academiei R.P.R. în frunte cu acad. prof. dr. C. I. Parhon și acad. Mihail Sadoveanu precum și acad. prof. I. Murugesu, ministrul învățământului, general locotenent L. Sălăjan, prim locuitor al Ministerului Forțelor Armate, C. Prisma, locuitor al Ministerului Culturii, Ștefan Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor. La adunare au luat parte oameni ai artei și culturii, militari și numeroși alți oameni ai muncii.

Ședința a fost deschisă de acad. N. Proffir, vicepreședinte al Academiei R.P.R. Acad. prof. P. Constantinescu-Iași a făcut apoi o expunere intitulată „Viața și lupta lui Ștefan cel Mare”.

Sintetizând condițiile istorice din a doua jumătate a secolului al XV-lea vorbitorul a spus: „A doua jumătate a secolului al XV-lea reprezintă una din perioadele importante ale luptei Moldovei pentru apărarea independenței sale, împotriva jugului otoman. Înaintea domniei lui Ștefan cel Mare, fărâmițarea feudală a fost în mare măsură caracteristică Țărilor Romine. Marii boieri feudali, stăpâni ai unor imense teritorii, dispunând de sate și oase, dețineau puterea economică, politică, judecătorească, militară pe întinsele lor domenii. Domniile nu erau încă puternice.

În opoziție fundamentală de clasă cu marea boierime se afla marea masă țărănească, țărani iobagi și țărani liberi-răzeși. Țirgoveștii erau și ei în luptă cu marea boierime. Țirgoveștii voiau să elibereze orașele de obligațiile feudale. La rândul lor, micii boieri și o parte conducătoare a bisericii, fără a avea contradicții fundamentale de clasă cu marea boierime, aveau cionciri economice și politice cu aceasta.

În condițiile fărâmițării feudale, organizarea statală era slabă. Domina puterea marii boierime care pentru a-și păstra puterea economică și politică intra adeseori în legătură cu dușmanii țării trădând independența ei.

Lipsa unui stat puternic organizat usura imperiului otoman realizarea tendințelor sale de a subjugă Țările Romine.

P. Laza — Mai buna folosire a utilajului — obiectiv principal în întrecerea socialistă (pag. 2-a).

D. Calancea — Patruzeci de ani de la moartea lui Emil Girleanu (pag. 2-a).

Vești de la corespondenții voluntari (pag. 2-a).

Scrisoare dintr-o întovărășire: I. Purcaru — Zile fierbinți (pag. 2-3-a).

I. Pleavă — La gospodăria de stat Ghidigeni trebuie folosite din plin mijloacele mecanizate (pag. 3-a).

INSEMNAȚI: „Gazeta literară” (pag. 3-a).

Examele de admitere în școli și facultăți (pag. 3-a).

Rezultatele referendumului popular din R. D. Germană (pag. 4-a).

În interiorul ziarului:

Presă străină despre tratativele dintre Ciu En-lai și Nehru (pag. 4-a).

Succesul grevei celor 120.000 muncitori agricoli din Italia (pag. 4-a).

Ecouri la comunicatul punerii în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice pe bază de energie atomică (pag. 4-a).

B. Stoian — Sugrumătorii libertății și independenței Guatemalei (pag. 4-a).

În cinstea măreței sărbători de 23 August

Zilnic două secerători-legători peste plan

Comunistul Anton Smit este unul din cei mai pricepuți muncitori din secția montaj secerători-legători a uzinei „Semănătoarea” din Capitală. E prețuit și stimat de toți muncitorii și tehnicienii uzinei, atât pentru sarguința cu care lucrează, cit și pentru sprijinul pe care îl dă celorlalți tovarăși de muncă.

La montarea secerătorilor-legători lucrează de câțiva ani. Operațiile pe care le execută — montarea legătorului, a axului

cotit și a înnodătorului cu toate ansamblele — sint de bună calitate. În cinstea zilei de 23 August echipa condusă de comunistul Anton Smit, formată din 5 oameni, montează zilnic cite două secerători-legători peste plan.

„În curind, pe ogoare, secerătorile-legători fabricate de noi vor stringe roadele bogate din acest an — spune tov. Anton Smit. Ne străduim să dăm cit mai multe asemenea mașini, ca această campanie să fie terminată cu succes”.

Mai multe tricotaje

IASI (cosp. „Scintei”). În sala de confecții a fabricii de tricotate „Moldova” din Iași, cele 12 benzi rulante transportă necontenit de la o mașină la alta diferite tricotate lucrate de muncitorii fabricii. La capul benzii două muncitoare verifică fiecare bucată în parte, aplică ștampila fabricii, le împachetează și le expediază la mașină. După fiecare oră lucrătoare galbene ale graficului orar arată creșterea producției. Zilnic muncitorile din această secție dau aproape 200 bucăți tricotate peste plan.

Străduindu-se să-și îndeplinească angajamentul luat în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, muncitorii și muncitorile din brigada condusă de tov.

Ety Haimovici, brigadă frunțasă pe fabrică, au realizat în 8 zile 170 bucăți de treninguri peste plan.

Întrecerea pentru realizarea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August a cuprins pe toți muncitorii fabricii. În primele 8 zile, muncitorii din secția confecțiilor au dat peste plan 1500 bucăți tricotate. Calitatea produselor a fost cu mult îmbunătățită. De pildă, sarcinile de plan la calitatea I-a au fost depășite cu 4%, față de 2% cit prevedea angajamentul pe care și l-a luat.

Muncitorile Ety Haimovici, Caraiman Aurelia, Leib Matilda și altele s-au evidențiat în mod deosebit în întrecere.

Noi sortimente de produse de larg consum

PITEȘTI (cosp. „Scintei”). În ultimul timp, cooperativele meșteșugărești din regiunea Pitești au început să producă sortimente noi de bunuri de larg consum prin valorificarea resurselor locale și a unor deșeuri. Astfel cooperativele „Muncitorii argeșeni” din Pitești și „Arta lemnului”-Cimpulung au început să producă și pentru strecurat pălăgele roșii, funduri de lemn, urmeșe pentru voiaj, jucuri din placaj pentru copii și altele.

Colectivul cooperativei „Arta lemnului” confecționează din deșeuri de lemn tabureți, scaune pentru grădinițe de copii, scaune obișnuite cu spătar și altele. Tot

în cadrul acestei cooperative, funcționează și o secție de fabricare a plăcilor pentru sobe de teracotă. O producție mare de plăci pentru sobe de teracotă realizează cooperativa „Ceramica” din Rimnicu-Vilcea. La această cooperativă s-a construit în ultimul timp, cu resurse interne, un nou cuptor pentru arderea plăcilor, a cărui capacitate de ardere este de două ori mai mare decit a cuptorului vechi.

„Din deșeuri de țesături, cooperativele meșteșugărești „Bistrița-Oltenă” și „Arta populară românească”-Horezu execută covoare populare.

Din activitatea muncitorilor forestieri

TG. MUREȘ (cosp. „Scintei”). Au trecut doar câteva săptămâni de la chemarea la întrecere socialistă a celor 13 întreprinderi din Capitală. În aceste zile muncitorii, tehnicienii și inginerii de la exploatarea forestieră Răstoila, raionul Toplița, îndrumați de organizația de bază, au obținut noi succese în lupta pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Astfel, în sectorul Deda-Bistrița, în scopul îmbunătățirii procesului de corhănit buștenii, care înainte se făcea cu tracțiune animală, a fost confecționat un jghiab de alunecare

a buștenilor, pe o distanță de 1 km. Prin aceasta s-a redus prețul de cost la corhănitul buștenilor cu 50 la sută. Pentru perfecționarea jghiabului, muncitorii au introdus un dispozitiv metallic special cu ajutorul căruia se reglează viteza corhănitului. În scurt timp, jghiabul va fi prelungit cu încă doi km.

Pentru îmbunătățirea transportului lemnului de foc, la exploatarea forestieră Deda și la Vișa-Răstoila sint în construcție două canale lungi de 4-12 km., pe care lemnele de foc vor fi transportate de la pădure direct la gară.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești. Nr. 27 (295)

Cuprinde:

Articol de fond: În interesul păcii și securității popoarelor.

*** În Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. — Punerea în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică.

*** Comunicat informativ despre Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

*** Cu privire la rezultatele înșămînțării de primăvară, îngrijirea semănăturilor, pregătirea strîngerii recoltei și asigurarea îndeplinirii planului de colectări ale produselor agricole în anul 1954. — Un scurt rezumat al Hotărîrii Plenarici C.C. al P.C.U.S.

Den Siao-pin: Terminarea cu succes a alegerilor pentru adunările locale ale reprezentanților populari din China.

Miron Constantinescu: Cu privire la dezvoltarea legăturilor economice internaționale.

Max Reimann: Noua situație și sarcinile Partidului Comunist din Germania.

Juan Miranda: Monopolurile din S.U.A. — organizatorii intervenției armate și lovirii militare din Guatemala.

Jan Marek: Note politice: Un nou val de trenezii rasiale în S.U.A.

De vânzare la toate librăriile, chioșcurile și debtele O.C.L. — Preț 40 bani

Sprijin prețios gospodăriei de stat

La gospodăria de stat Cărbunești, regiunea Craiova, au venit să lucreze mai mulți muncitori și tehnicieni din întreprinderile de pe Valea Jiului. Printre ei se numără mecanicul Francisc Dibermand, fierarul Alexandru Lăcătuș, timplarul Gheorghe Măteș, inginerul Paul Drăgușin și alții. Conducerea gospodăriei de stat s-a străduit să le asigure condiții bune de muncă și de trai.

În scurt timp, muncitorii veniți din industrie au obținut succese deosebite în muncă. În numai câteva zile de la sosirea în gospodărie, comunistul Francisc Dibermand a făcut revizie generală la două tractoare IAR, care vor fi folosite la treieris. Timplarul Gheorghe Măteș munștează de zor la înlocuirea materialului lemnos de la cele 3 batoze ale gospodăriei.

Trustul 7 Construcții Petrosani, de unde au venit acești muncitori, acordă un ajutor prețios gospodăriei de stat. Printre altele, el a trimis gospodăriei un grup electrogen de 25 C.P., care va acționa un strung, un aparat electric de sudură, o mașină de găurit, o forjă, etc.

C. I. MINDRU
corespondent voluntar

La odihnă

DEVA (cosp. „Scintei”). — La cîțiva kilometri de orașul Orăștie, nu departe de apa spumoasă a Mureșului, se întinde un lanț de dealuri acoperite cu păduri semene de fag, mesteacăn și brad. În mijlocul acestor păduri se găsește stațiunea climaterică Geogiu-Băi. În zilele de duminică, această stațiune este deosebit de animată; pretutindeni înlîneștii metalurgiștii, constructorii și alți muncitori de la întreprinderile din Hunedoara, ceferiștii din Simeria, salariații ai fabricilor din industria ușoară din regiune. Pentru a asigura oamenilor muncii veniți aici condiții cit mai bune de odihnă, de curind s-a executat lucrări de amenajare a bazinului de băi, s-a renovat un restaurant, s-au reamenajat vilele și s-a pus în funcțiune o stație de radioamplificare.

Eroismul pescarilor

GALAȚI (cosp. „Scintei”). — Cine a călătorit prin deltă a fost întotdeauna incântat de frumusețea naturii. Prin stufărișul verde ce pare nesfîrșit, printre sălciiile ale căror tulpini țes chiar de sub apă, înlîneștii petece de pămînt — estroave — care datorită îndemnării oamenilor devin terenuri fertile.

Un astfel de ostrov este și cel denumit Ceaurul, din dreptul comunei Crisân, raionul Tulcea. Pe acest ostrov sint înșămînțate 200 ha. cu diferite culturi. În urma creșterii apelor Dunării semănăturile erau amenințate cu inundatii. Pescarii însă iubesc apa, s-au învînat cu ea, iar atunci cînd este înfuriată, ei știu s-o înlînzească.

Într-una din zilele trecute puhoiul apelor a rupt în 4 locuri digul. Fișile de apă se îngroșau din clipă în clipă și înaintau spre semănăturile vrînd să înghită prada. Orice minut era prețios. Pescarul Silvestru Savencu care a fost martor la această scenă, înfruntînd căldura și moșalea zilei de iunie, a tras cu putere la rame, îndreptîndu-se spre comună. Oamenii au fost înștiințați.

La chemarea organizației de partid, peste 300 locuitori ai comunei, tineri și virșnici, au pornit la muncă pentru întărirea digului. Oamenii au lucrat cu abnegație 4 zile la rînd. În fruntea acestei acțiuni au fost comunistii Ivan Ivanov, Ștefan Anton, Ștefan Danilov, pescarii Ștefanase Danilov, Gheorghe Coștea și alții. Ei au consolidat digul pe o întindere de 3 km. salvînd astfel de la inundatii 185 ha. porumb și 15 ha. floarea soarelui.

Noi întovărășiri agricole

Duminică, 27 iunie, în raionul Iași au fost inaugurate două întovărășiri agricole — una în comuna Gropnița și alta în satul Mihail Kogălniceanu.

În cea din satul Mihail Kogălniceanu au intrat un număr de 21 țărani muncitori, cu o suprafață de 29 ha. pămînt. Primii care s-au înscris în întovărășire au fost membrii de partid Gh. Surubaru, Niculiță Alexandru și alții, urmași de Ion Geană și Gh. Duca.

La inaugurare au participat aproape 600 de țărani muncitori din satele învecinate.

Vacanța studenților

Anul acesta își vor petrece vacanța de vară în stațiunile balneo-climaterice un mare număr de studenți. În casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor și la sanatoriile balneare ale Ministerului Sănătății vor merge 6.140 de studenți de la diferitele institute de învățămînt superior din țară, precum și 1.700 de studenți romini care învîată în Uniunea Sovietică și 680 de studenți de peste hotare, care studiază la noi în țară.

De asemenea, 900 de studenți vor fi trimiși la tabăra de vară de la Brădet (regiunea Pitești) și 800 în tabăra de la Mamaia. (Agerpres)

Expoziție de artă la Cluj

În pavilionul Institutului de arte plastice „Ion Andreescu” din Cluj s-a deschis, duminică, o expoziție cuprinzînd cele mai reușite lucrări ale studenților. Aceasta este a doua expoziție publică, ce cuprinde lucrări ale studenților, dedicată aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre.

În noua expoziție sint expuse lucrări de pictură, sculptură, grafică, etc. Expoziția este vizitată zilnic de un numeros public.

Mai buna folosire a utilajului — obiectiv principal în întrecerea socialistă

PAVEL LAZA
directorul fabricii de ulei
„13 Decembrie”-București

Colectivul întreprinderii noastre se numără printre cele 13 colective care, lundu-și angajamentele sportive, au chemat la întrecere socialistă în cinstea zilei de 23 August pe muncitorii și tehnicienii din întreaga țară.

Analizând, în cadrul constatărilor de producție, posibilitățile pe care le avem, am constatat că, luând o serie de măsuri tehnico-organizatorice, creșterea nivelului bunelor condiții pentru desfășurarea întrecerii socialiste, vom putea de anul acesta 1.200.000 kg. ulei comestibil peste plan, din care 800.000 kg. pînă la 23 August.

Și pînă acum colectivul fabricii noastre a sosit și de a producția de ulei. Dacă luăm ca bază producția anului 1944 — cel mai înalt vîrf al producției atins în fabrica noastră sub conducerea patronilor — ea a crescut în proporție de 157 la sută în 1952, în proporție de 641 la sută în 1953. În acest an există toate condițiile ca producția de ulei să crească în fabrica noastră cu peste 800 la sută față de 1944.

Creșterea sistematică, an de an, a producției se datorează în primul rînd investițiilor făcute în anul care a trecut de la naționalizare. Fabrica „13 Decembrie” fiind cea mai veche fabrică de ulei din țară — construită acum 101 ani — dispunea de un utilaj vechi și în mare parte uzat. În anul regimului democratic popular s-a înființat în fabrica noastră secția „anteprese”, care a făcut ca procesul de fabricație a uleiurilor brute să devină mult mai rațional. S-a construit un siloz nou, de mare capacitate, complet mecanizat. Tot în ultimii ani a intrat în funcțiune o secție tehnică modernă pentru asigurarea producției cu cantitatea de aburi necesară. S-a extins rețeaua de curent alternativ și s-a montat mult descosajii de seminte de floarea soarelui.

O realizare cu care ne mîndrim este înființarea pe lângă fabrica noastră a unei secții de furfural. Secția de furfural a fabricii noastre este prima de acest gen din țară. Astăzi, datorită măsurilor tehnico-organizatorice și avîntului întrecerii, care a cuprins pe cei mai mulți muncitori și tehnicieni, producția de furfural acoperă necesitățile interne, statul nostru avînd acum posibilități chiar și pentru export de furfural.

În întrecerea socialistă colectivul întreprinderii noastre s-a străduit să descopere cât mai multe rezerve interne, să folosească mai bine utilajul și instalațiile vechi și noi. Raționalizarea și inovațiile tehnice în producție au contribuit din plin la mai buna folosire a utilajului. În ultimii ani muncitorii și tehnicienii întreprinderii au făcut numeroase propuneri de inovații și raționalizări, a căror aplicare a dat posibilitate colectivului nostru să sporească productivitatea muncii, să folosească mai rațional instalațiile, să sporească producția de ulei. Inițial precele mecanice din întreprinderea noastră aveau o capacitate mică. Prin transformarea lor și prin mărirea turajului — lucruri realizate fără investiții suplimentare — capacitatea de producție a fiecărei prese s-a triplat.

La secția extracției, pe baza mai bunei organizării a muncii și a dezvoltării între-

cerii socialiste, indicii de utilizare au fost îmbunătățiți an de an. Ca rezultat al inovațiilor și al raționalizărilor aduse în procesul de producție, în anul 1953 capacitatea de producție în această secție s-a dublat față de anul 1948. Numărul celor care vin cu diferite propuneri, inovații tehnice sau raționalizări crește mereu. Inovatori ca Tușor Constantin, Ion Răducu, Cristian Lazăr și alții se bucură de stima întregului nostru colectiv.

În acțiunea de folosire mai deplină a instalațiilor o mare importanță au avut-o reparațiile periodice și capitale executate la timp și cu spirit de răspundere de către colectivul atelierelor noastre. Ca rezultat al reparațiilor preventive, în anul 1953—1954 procentul de defecțiuni a scăzut la mai puțin de jumătate față de anii precedenți. În acest an colectivul secției de ateliere a trecut — pe baza experienței sovietice — la efectuarea reparațiilor din mers. Acest lucru ne dă posibilitate să folosim mai deplin utilajul și instalațiile, să producem, cu aceleași instalații, o cantitate mult mai mare de ulei decât în anii precedenți.

Numeroșii muncitori și-au ridicat în ultimii ani calitatea muncii. Un număr mare de oameni ai muncii s-au calificat în întreprindere. Mulți dintre aceștia sînt astăzi frunțiși în întrecerea socialistă. Colectivul nostru se mîndrește cu frunțiși ai întrecerii ca tov. Bădăe Păun, Gheorghiu Ioana, Radu Florea și alții.

Ne dăm seama că angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August sînt angajamente de răspundere. Traducerea lor în viață va fi o contribuție concretă adusă de colectivul nostru la realizarea sarcinilor trasate de plenara largită a C.C. al P.M.R. din august 1953 cu privire la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pentru înfăptuirea angajamentului luat — de a da pînă la 23 August 800.000 kg. de ulei peste plan — nu sînt suficiente numai eforturile și dragostea de care dau dovadă în întrecerea socialistă muncitorii și tehnicienii fabricii. Efortul muncitorilor în producție este, fără îndoială, un lucru extrem de prețios, fără de care n-ar fi posibilă obținerea de succese în producție. Sprijinirea eforturilor muncitorilor, prin luarea de măsuri tehnico-organizatorice corespunzătoare, care să ajute concret la mai buna folosire a utilajului, aceasta este o sarcină de mare răspundere pentru conducerea fabricii, pentru conducătorii tuturor secțiilor și atelierelor. Noi am luat toate măsurile și am trecut cu 8 zile înainte de termen la mecanizarea transportului de zăc. Acest lucru va ușura eforturile fizice ale muncitorilor din secția presă și le va da posibilitate să sporească productivitatea muncii. De asemenea, am asigurat mecanizarea transportului de acid sulfuric la secția rafinării, vom îmbunătăți mijloacele de transport a semintei de floarea soarelui la secția presă. Aceste măsuri tehnico-organizatorice și altele, realizate pe baza folosirii rezervelor interne ale întreprinderii, vor permite colectivului

lui întreprinderii noastre să îndeplinească și să depășească angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August.

În munca noastră există desigur încă lipsuri și deficiențe, și bine înțeles și în ceea ce privește folosirea deplină a utilajului. Este adevărat că noi ne acordăm o oarecare atenție mișcării inovatorilor și raționalizatorilor. Cele mai multe propuneri de inovații sînt rezolvate la termen. Conducerea întreprinderii n-a popularizat însă temele de inovații, n-a știut să antreneze colectivul de ingineri și tehnicieni în acțiunea de sprijinire a inovatorilor și a raționalizatorilor, în vederea unei mai bune folosiri a utilajului. Cabinetul tehnic, care este chemat să aducă o mare contribuție la dezvoltarea mișcării inovatorilor și a raționalizatorilor în producție, la descoperirea și folosirea rezervelor interne de sporire a producției de ulei, desfășoară încă o activitate formală. Cabinetul tehnic nu acordă deocultă sporadic și neorganizat consultații inovatorilor din întreprindere.

Conducerea întreprinderii n-a izbituit întotdeauna să asigure la timp materiile prime auxiliare — benzină de extracție, acid sulfuric etc. — ceea ce a făcut ca uneori o parte din secțiile noastre să nu poată lucra ritmic.

Trebuie spus că avem încă multe greutăți și din partea Direcției generale a uleiului din Ministerul Industriei Alimentare. Forul nostru tutelar, în loc să ne ajute printr-o îndrumare concretă și permanentă și printr-un control în muncă, ne dă un șir de sarcini care de fapt nu ne ajută în nici un fel. De curînd, forul nostru tutelar ne-a cerut studii tehnice pentru 14 utilaje, studii care ar fi trebuit făcute de Institutul de cercetări pentru industria alimentară, împreună cu noi. Și chiar în astfel de condiții numărul acestor studii este foarte exagerat. Din această cauză, în loc să se ocupe de problemele producției, de problemele organizării muncii, ale studierii și generalizării sistematice a experienței înaintate în folosirea mai bună a utilajului, o bună parte din inginerii și tehnicienii fabricii noastre sînt nevoiți să piardă mult timp în birouri cu întocmirea unor astfel de proiecte, de situații etc. Uneori ministerul ne trimite foarte mulți lucrători din aparatul său pentru control în probleme similare și prea puțini ingineri și tehnicieni pentru sprijinirea întreprinderii din punct de vedere tehnic. În ziua de 23 iunie, spre exemplu, întreprinderea noastră a fost vizitată de 5 rezvizori contabili pentru verificări de fond, 2 contabili pentru supranormative și 3 funcționari ai Direcției aprovizionării, care au venit în aceeași zi. Într-o singură zi am fost vizitați de 10 lucrători din Ministerul Industriei Alimentare. Desigur, controlul este bun și absolut necesar. Din cauza lipsei de coordonare însă acest control împiedică uneori buna desfășurare a activității întreprinderii, reține din lucru un mare număr de ingineri și funcționari. Fără îndoială că acestor lipsuri forul nostru tutelar le va pune capăt.

Colectivul fabricii noastre este hotărât ca în cinstea zilei de 23 August să obțină noi realizări în producție, să-și îndeplinească și să-și depășească angajamentele luate.

Vești de la corespondenții voluntari

Parcul copiilor din Birlad

În orașul Birlad, pe un fost teren viran, s-a amenajat de curînd un nou parc: „Parcul copiilor”. În acest parc s-au plantat flori, s-a semănat gazon, s-au pus bănci. În mijlocul parcului de cultură și odihnă din oraș se lucrează la amenajarea unui solar pentru copii, pe o suprafață de 2000 m.p., solar care va fi înzestrat cu trapeze, tobogan, balansoare, magazin de jucării etc.

De asemenea, s-au amenajat toate parcurile din oraș, s-au montat și vopsit bănci, s-au reparat instalațiile de lumină defecte. (de la Lupu Buholtz).

Noi magazine universale la sate

În raionul Filimon Sirbu, regiunea Galați, s-au deschis, în cursul lunii mai, două noi magazine universale: unul în comuna Ianca și altul în comuna Filimon Sirbu. Tăranii muncitori găsesc în aceste magazine stofe, pînzeturi, vase emailate, articole de sticlărie, mobilă și alte produse de primă necesitate. Magazinul universal din comuna Ianca a vîndut, într-o singură zi, diferite produse de larg consum în valoare de 10.987 lei.

În comuna Filimon Sirbu s-a deschis de curînd și o cofetărie. (de la Gh. Jalbă).

Un nou local de școală

Tăranii muncitori din comuna Șoimuș, raionul Tîrnăveni, au luat hotărîrea să construiască prin autoimpunere o nouă școală elementară pentru ciclul II.

În primăvara aceasta, cu sprijinul sfaului popular și al organizației de bază din comună, construcția școlii a început; noua școală va avea două săli de clasă spațioase și două camere cu dependințele necesare. La începutul lunii iunie, construcția a fost terminată în roșu. Lucrările de pînă acum s-au făcut prin muncă voluntară.

S-au evidențiat Teodor Bota, deputatul comunal Șăndor Teofil și președintele comisiei cetățenești Iosif Lazăr. (de la Simion Bochiș).

Punct mecanizat în pădure

În pădurea Asuaju de Sus, raionul Cehul Silvaniei, a început să funcționeze de curînd un punct mecanizat înzestrat cu două gateri. Unul din gateri este acționat de un motor, celălalt de o locomobilă. Aici se lucrează traverse și chereste pentru nevoile gospodăriilor colective din raion și pentru diferite lucrări de interes obștească la sate. Punctul mecanizat a fost înființat din resurse locale de Ocolul silvic Cehul Silvaniei. Motorul a fost obținut de la gospodăria colectivă din Mîreș Mare, care a trimis și un mecanic. Pînă acum s-au furnizat scinduri gospodăriei colective din Ariniș și altora. (de la D. Urmă).

Valorifică resursele locale

Valorificînd resursele locale, muncitorii de la Combinatul de producție al Uniunii raionale a cooperativei de aprovizionare și desfacere din Tg. Jiu au realizat în ultima vreme o serie de produse de larg consum.

Prin fasonarea arborilor incendiați și accidentați, de la sectoarele Călugăreni, Gureni și Peștișani, s-au realizat peste 700 steri lemni de foc. Prelucrîndu-se lemni din bușteni și lobde industriale s-au confecționat 18 m³ de doage, 14 m³ capace de perii, 396 cozi de greble, 3368 cozi de sape, tirnăcoape și lopeți, 4600 obezi de roți, 47 bucăți roți etc. La secția olărie s-au fabricat 3133 oale de diferite mărimi.

De asemenea, prin folosirea rumegușului de la circulare la punerea în funcțiune a locomobilelor s-a economisit combustibil în valoare de 2340 lei. (de la Ion Ștircoț).

Patruzeci de ani de la moartea lui Emil Gîrleanu

Ea o margine de sat, un petec de ogor în care, aburînd încă, brazdele se însușesc drept, culcate unele lingă altele... Deasupra soarele de amiază frige; și omul, și boulenii, Duman și Joan, sint osteniți:

„În dreptul lui Duman doarme plugarul, cu fața arsă, bătut de razele fierbinții ale soarelui, ale căror impusături îi scot broboane de sudoare. Duman se uită la dînsul și de la dînsul își poartă privirea la umbra ce o aruncă el singur pe pămînt... Știți că înțelege, parcă simte, parcă în mîntea lui se face deodată o lumină ome-nescă: pornește cu pași grei, se apropie de stăpîn, pînă cînd îl învește cu umbra trupului lui trudit, ca într-o pînă răco-roasă. Apoi, cu ochii închiși, bouleanul rămîne în soare, incremenit, cu genunchiul piciorului drept îndoit, gata să urnească iarăși plugul pe brazdă... Cîta căldură sufletească străbate din aceste rînduri! Scena de mai sus, evocată de Emil Gîrleanu, scriitorul de la a căru moarte se împlinesc patruzeci de ani, amintește unul din tablourile picturii lui Băncilă, „Piinea cea de toate zilele”, în care, cu mult sentiment, este zugrăvită viața grea din vremea capitalismului care-l coboară pe om pînă la soarta animalului și îl întovărășea cu animalul.

Deși mort de tînr, Emil Gîrleanu (1878-1914) a lăsat literaturii noastre scrieri de valoare. Dacă „Bătrîni” (1905) idilizează viața boierilor moldoveni, din rîndurile cărora se trage, în alte schițe ale sale Gîrleanu se apropie tot mai mult de viața poporului. Ca și alți scriitori formați în acea perioadă, Gîrleanu a nutrit o vie simpatie pentru cei oropsiți. Cunoscut este Emil Gîrleanu mai ales prin volumul „Din lumea celor care nu cuvîntă”, ale cărui pagini generații de școlari le-au străbătut cu încinare. Cine nu-și amintește școlara calului, credincios tovarășe de cîmp de luptă și apoi prăsis de stăpîn din pricina bătrîneții? Cine nu-și amintește de căprioara care pentru a-și salva puil se aruncă ea în fața lupilor? Sau de gîndăcelul pornit la drum lung, spre soare, căștîrîndu-se pe lujerul unui crin? Asemenea povestiri nu sînt simple înfățișări ale vieții animalelor; în ele vibrează idei și sentimente adînc umane, pline de căldură. Ele educă în spiritul cinstei, al oneniei, al respectului față de viață.

Gîrleanu mai este autorul și altor schițe valoroase, cum ar fi, de pildă, „Inne-catul” sau „Uciagașul”; în ele se strevăd condițiile vieții mizere care îndeamnă la crimă sau la alte acte incompatibile cu demnitatea de om, condiții care dezumanizează omul. Tăranul din „Inne-catul” vîzîndu-și fratele mort îl caută repede în buzunare, ca să-și ia leul și se explică: „Îmi moare un copchil acasă... Și mi-i nevasta bolnavă și n-am para frîntî-n pîungă. Am avut numai leul ista de parale, că vindusem un lăvicer”. El nu mai are răgaz să deplîngă moartea fratelui său; îi trebuie acel ban cu care să salveze restul familiei. Povestiri ca

„Fugitul” sint îndreptate și ele spre dezvăluirea rețelilor regimului de asuprire și exploatare; oamenii au asu-vărată oroare față de armata burghezo-moșierimii. Și nu numai traful neomenos de aici îi înspăimînta pe oameni ci și faptul că: „Îi duce pe flăcăi peste mări și țări, să se bată. Cum se duc, nu se mai întorc. Is pustii satele!” Războiul provocat de jefitorii poporului era urit de Gîrleanu.

Gîrleanu a mai scris nuvele, povestiri inspirate de războiul de independență din 1877, război drept, patriotic. Tatăl său participase la acest război; Emil Gîrleanu urmărea cu atenție soarta ostașilor simpli care se bătuseră pentru independența țării și care — adîmă calului bătrîn și uitat — se prăpădeau de mizerie, în vreme ce burghezii făceau afaceri. Sentimentele adînc umane din „Lumea celor care nu cuvîntă” le întîlnim și în schițele despre război. Cu toate acestea, autorul nu era legat de lupta masei populare din vremea sa; iată de ce el nici nu se ridică pînă la căutarea cauzelor sociale care au determinat suferințele oamenilor. Există schițe ale lui care prezintă pe oamenii simpli într-o lumină înjositoare (de pildă „Punga”), schițe influențate de naturalism; chiar și „Inne-catul”, citată mai sus, are elemente naturaliste. Principala influență negativă ce s-a manifestat în scrierile lui Gîrleanu a fost aceea a semănătorismului. În „O lacrimă pe-o geană”, „Bătrîni” etc., autorul prezintă trandafirul viața grea de la țară, elogiază tot ce — patriarhal”, schițe povestiri sint dulcele, îndeamnă la supunerea, la blîndețe de rob trist care nu crîncește în fața nedreptăților soartei. Azi, scriitorii noștri știu că dragostea față de oameni nu poate fi deplină dacă nu se întovărășește de ură și luptă activă împotriva dușmanilor omului, a forțelor sociale care vor să țină omul muncitor oșind în robia exploatării, împotriva războaielor uzelite de imperialiști, a lipsei de drepturi și de demnitate.

Prin ceea ce aduc bun, scrierile lui Emil Gîrleanu ocupă un loc de cinste între operele literaturii noastre din trecut. Scrierile lui Gîrleanu vădese o atitudine de căldă simpatie pentru omul mîrînt, umil — micul funcționar, unii țărani etc. Multe schițe respiră delicatețe sufletească, gîndășie. Nu puține nuvele și schițe sint pilde bune de meșteșug scriitoricesc în ce privește compoziția, modul în care au fost construite. Stilul său lipsit de profuzitate, concis, adesea chiar sobru, nu-l împiedică pe cititor să înlîncească adesea într-o schiță scurtă un material de viață foarte bogat și sugestiv. Multe peisaje ale lui Gîrleanu se disting prin limpezimea și frumusețea lor. Prin toate acestea, Gîrleanu a adus contribuția sa la dezvoltarea literaturii noastre și poate fi citit și azi cu interes și plăcere.

D. CALANCEA

Concursuri de orientare și fotografii turistice

Diracția de turism și excursii din cadrul C.C.S., în colaborare cu ziarul „Sportul Popular”, a organizat în vara aceasta un concurs de orientare turistică și un concurs de fotografii turistice. Concursul de orientare se desfășoară în trei etape; cel de fotografii — în două etape. Prima etapă a celor două concursuri se va termina la 23 August. Pot participa la concursuri muncitorii și funcționarii, tehnicienii și inginerii, cooperatorii, țărani muncitori, elevi, pionieri, militari etc.

Tematica concursului de fotografii este vastă, cuprinzînd diferite aspecte ale dezvoltării mișcării turistice în țara noastră. Concursul de orientare, care a început la 1 iunie, se bucură de o mare participare a tineretului și a oamenilor muncii din țara noastră. În regiunea București, asociația „Metalul” a și organizat de curînd un asemenea concurs în pădurea Puscicul.

În regiunea Stalin au participat la concursul de orientare turistică 43 de persoane. În regiunea Arad a fost organizat un asemenea concurs în munții Zărandului.

Se răspîndește cultura migdalului în țara noastră

În ultimii ani, cultura migdalului a început să se extindă foarte mult în țara noastră. În trecut migdalele se importau din străinătate, la prețuri mari, înscăcibile oamenilor muncii. Prin producerea lor la noi în țară, unde această cultură găsește condiții favorabile, migdalele vor ajunge fructe obișnuite la îndemina maselor de consumatori.

Migdalele au o valoare alimentară ridicată, conținînd aproape toate substanțele hrănitoare de care are nevoie organismul omului. Miezul de migdale dă organismu-

lui de 10 ori mai multă energie decît laptele, de 3 ori mai multă decît ouăle și de 2 ori mai mult decît zahărul etc. În același timp, migdalele sint folosite în industria alimentară pentru fabricarea siropurilor și a prăjiturilor. Uleiul extras din migdale se folosește în industria farmaceutică.

Pepinierele gospodăriilor de stat au produs, în ultimii ani, zeci de mii de puieți de migdal, care au fost plantați în regiunile Băi, Marc, Timișoara, Galați, Constanța etc. Institutul de cercetări agrono-

mice al R.P.R. se ocupă în mod intens de problema extinderii acestei culturi. La stațiunea experimentală I.C.A.R. din Lovrin, raionul Sînnicolaul Mare, migdalii dau o producție mijlocie de 7-8 kg. de ficare pom.

Floriile migdalului sînt rezistente la frigurile tirzii și de aceea asigură an de an o producție stabilă. Marile avantaje pe care le prezintă pentru economia națională vor face ca migdalul să cunoască o largă răspîndire în țara noastră.

Scrisoare dintr-o întovărășire

ZILE FIERBINȚI

...Nu erau mulți: vreo șapte-opt bărbați și tot atîtea femei. În liniștea cîmpului, peste marea verde-înteneată a semănăturilor, larma de glasuri izbucni deodată, confuz, ca un zumzet de albine.

— Ioc-te! A venit Tănase cu rarița!
— Ca pe vremea lui Papură-Impărat!
— Eh, și ce-i?

— E, că la mana porumbului. Așa scrie la cartea...
În mijlocul acestei fierberii — mai mult veselă și glumeată, prea puțin aducînd a mustrare — Tănase Manole, impricinat, rămăsese netulburat. Cu miinile înfundate în buzunare, cu pălăria de paie lăsată pe ceață, aștepta cu răbdare sfîrșitul. „Da, frătoare, da — clipeau, cu prefăcută nevinovăție, ochii-i mici. Aveți dreptate. Am venit cu rarița. De ce vă sglîțî așa, ca la circ, nu aștept. N-ați mai văzut rariță? Cărcă voi n-aveți rarițe acasă?”

Dar în curînd, sătul pe semne de „cerc” se încrunță. Vocile se potoliră una cite una. Om vesel și inimos — Manole, dar aprig la miinle! Sîltînd din umeri, oamenii se întoarseră la ale lor. Tănase scupă în palme și apucă zdravăn coarnele rariței. Botul ascuțit al fierului se afundă, scrîșnînd și tîind, în pămîntul negru, prin păduricea de lujeri lîneri.

Intîmplările acestea se petreceau într-o dimineață, la îngînatul primăverii cu vara. Întovărășii din satul Islaz, raionul Brănești, ieșiseră din cea porumbului prima prășială...

— Bade Manole! Ia stai așa!
Tănase Manole oftă greu, îndreptîndu-și trupul inepent de aplecare peste coarne. De la o vreme obosese repede. Eh, bătrînețee... Ridică ochii. În fața lui, răsară ca din pămînt Leanca lui Mihai Penciu. Bărbatul se mohori dintr-odată. Asta ce-o mai vrea? Își aminti vorbele-ascuțite, mustrătoare, care se sumețiseră adinecuri din vîlmășeagul de glasuri: „...la mana porumbului. Așa scrie la cartea”. Hm! N-o fi vrînd, adică...

— Feri înlături, Leanco.
— Ba eu nu. Întoarce-te dumnea. Ori ai de gînd să prăpădești porumbul?

Cu o mișcare scurtă, Leanca își cumpăni sapa pe umăr. Apoi prinse s-o legene ușor, în dreapta și-n stînga, în semn de nepăsare; dar pe obrazu-i finăr, pîrjotul de arșiță, trecu un tremur fugă de biruință. Tănase se mohori și mai mult. Nu zise însă nimic. Oamenii din preajmă își lăsară sapele, apropiindu-se curioși.

— Asta nu-i bine, bade — urmă ră femeia, coborîndu-și glasul. Oare matalo nu le uțiți prin ziar, n-ai fost la conferință? Cărtile spun că rarița vatămă. La umezeala porumbului. Ba-l mai strică și la rădăcină.

— Ii fi și tu vreun șef, Leanco... de măiei așa repede...
— Nu-s nici un șef. Sint membră a întovărășirii, ca și dumnea. Și utemistă.

— Nu te face mai deșteptat ca mine — își ieși din răbdări Tănase cel liniștit. Glasul îi suna neobișnuit de aspru și ferm, fără să vrea, se trase un pas îndărăt. Aș putea să-ți fiu tată. Știu mai bine ca tine ce-i cu folos și ce nu. Ce dacă ești utemistă? Tot muere rămii.

Descumpănăala Leancăi se spulberă într-o clipită.

— Ați auzit oameni buni? — se răscule pe loc, cu uimire și înverșunare în glas. Ați auzit vorbă? Și ce-i dacă-s muere? Să facă badea Manole o învoială cu mine: el să-și ducă rarița acasă, sau s-o sfarme — treaba lui! — și-apoi să ne întrecem amîndoi. Întrecere la pîntîl porumbului, la plivit griul de buruienii... La toate muncile verii. Om vedea noi atînci cine rămîne la urmă!

Oamenii dimprejur înclinătură cu zgomot, înveseliți de neașteptata întorsătură a lucrurilor. Se auziră chicotiri de ris: „Primesții întrecerea, Tănase? Sau ție-teamă?” Cîteva clipe Tănase Manole rămase nemiscat, buimăcit. Obrajii îi se aprinsă ca focul. Fără să-și dea seama, mormăi: „Bine!” Și dînd din miini, le întoarse furios spatele.

Dumitru Ghiță, președintele întovărășirii, se plimba posomorit în lungul tîndei. Muscalu aștepta în picioare, gata să plece.

De mult se lăsase noaptea; ici-colo, pe pervazul ferestrelor deschise spre uliță, plipiaul ultimule licăririi ale lămpilor. După truda zilei, satul își pregătea, în liniște, așteptînd de culcare. Doar cite o pală de vin sau o depărtată răbunfire de tunet tulburau în răstîmpuri liniștea.

— Nu-l știți pe Tănase? grăi Muscalu. Dacă i-a intrat ceva în cap, gata, s-a mintuit! Nici cu zece perechi de boi nu-l murești dintr-ale lui. Altmînteri, om bun, harnic. Nu se dă înlături de la muncă...
— Noroc de Leanca Penciu. După cite-mi spusese, l-a înfundat bine.

Muscalu rise înclip, cu multumire. Zîmbi și Ghiță; dar în clipa următoare, fața și se adumbră iarăși. Da, l-a înfundat ea nevasta lui Penciu, dar parcă asta-i de ajuns? Manole Tănase tot nu s-a convins că rarița-i dușmanca ogorului. Și nu din vina lui; asta a apucat omul din bătrîni, în asta crede. Dar ei, comitetul, și-n primul rînd comitetul, ce au făcut ca să-i deschidă ochii? Lui, și celor de-aceiași părere. Mai nimic. Doar citeva vorbe la adunarea generală...

— Ce mai e nou pe la raion? schimbă vorba Zamfir Muscalu. Ai zăbovit cam mult.

— A fost ședință mare la Sfat. Și știți cu ce? Tocmai cu lupta pentru stirpirea rarițatului. Cum să ne îngrijim ogoarele după carte...

— Așa ceva n-ar strica nici pe la noi. De mult mă frîmîntă un gînd: să facem o adunare și să arătăm oamenilor de ce e rău să rarițeze porumbul.

— Adică un fel de constituire?

— Cam așa. Aș lua-o pe seama mea. — Să știți că-i un gînd bun! Cu cit om face-o mai repede, cu atît mai bine. Tîe-ti somn? Hai să ne întocmim chiar acum un plan. Miine o să cer efaț și ajutor agronomilor.

...Cufundați în scoteții, nici n-au simțit cînd a scrițai poarta dinspre uliță. Cîinii

au hămăit întăritați, zmcundu-se în lanț. S-a auzit zgomot de pași în curte.

— Cine-i acolo?
— Eu, Tănase. Manole Tănase.

Tănase urcă în tăcere scările cerdacului; apoi se lăsă, răsufînd adînc, pe un scăunaș de lemn. Părea obosit. Grăia anevio:

— Veni la tine, Dumitre, să mă scapi de-un mare necaz...

— De rariță? glumi Ghiță. Cu bucurie!
— Lasă rarița. Aia-i partea a doua. Să mă scapi de întrecerea cu Leanca lui Penciu. M-a luat repede și am primit. Acum mă ride tot satul...

— Păi de ce?
— D-aiă. Că mă-ntrec cu o muere. Se poate pune ea cu mine? O s-o birui lesne. Și ce fală poate fi asta?

— Nu-i tocmai așa. Leanca-i femeie harnică.

— O fi, dar cu mine tot nu se poate pune.

— Dar ia spune-mi, cu unul ca mine te-ai întrece? — întrebă pe neașteptate Muscalu, cu fața luminată de-un gînd.

Tănase se întoarce spre el, surprins. El privi într-un fel ciudat, mirat parcă de întrebare, apoi fața i se descreți într-o fluturare de zîmbet. Auzi vorbă! Sigur că s-ar întrece. Zamfir Muscalu e om pe po-triva lui. Anul trecut a fost frunța în întovărășire. Nici el, Tănase, nu s-a lăsat măl prejfos. Asta dă, o dată întrecere! Ar avea oamenii ce vedea.

— M-aș întrece.

— Bine, urmă Muscalu, chiamă-mă și pe mine la întrecere. Și mai cheamă și pe alții, dacă te tîn curelele. Pe Vasile Voicu, pe Ion Prădescu...

— Bine.

Era a doua oră cînd Tănase Manole rostea acest cuvînt. Numai că acum zîmbea. Și-l lua în serios.

întovărășirii au ieșit să plivească griul

La gospodăria de stat Ghidigeni trebuie folosite din plin mijloacele mecanizate

La gospodăria de stat „Orizonturi Noi” din comuna Ghidigeni, raionul Birlad, lucrările de îngrijire a culturilor au rămas mult în urmă. Acum, când ar fi trebuit terminată prașila două, la această gospodărie nici măcar nu s-a terminat prașila întâia la toate culturile prașitoare. Până acum patru zile, din 529 hectare culturi prașitoare se prașiseară prima dată 378 hectare și doar 74 hectare a doua oară. Care este cauza rămânării în urmă a lucrărilor de îngrijire a culturilor la gospodăria de stat Ghidigeni?

La această întrebare, conducerea gospodăriei răspunde că lipsesc bratele de muncă. Analiza mai adâncă a situației din gospodărie arată că nu lipsa brațelor de muncă este cauza rămânării în urmă a lucrărilor agricole. La gospodăria Ghidigeni este locul de cînstă o practică greșită: aceea de a neglija mecanizarea prașitului. Gospodăria este dotată cu două tractoare sovietice tip VTZ care pot prași zilnic cîte 12 hectare. Pe lângă aceasta, gospodăria mai are 25 prașitori cu tracțiune animală cu care se pot prași încă 50 hectare, cînosînd că o astfel de prașitoare poate lucra zilnic cîte două hectare. Deci, cu mijloacele mecanizate pe care le are gospodăria, se pot prași zilnic 74 hectare; întreaga suprafață cu culturi prașitoare a gospodăriei de 529 hectare poate fi prașită în 7-8 zile. Or, în loc ca tractoarele și prașitoarele să fie folosite cu toată capacitatea lor, acestea lucrează cu un randament scăzut. Cu un tractor VTZ se prașesc 8 hectare zilnic în loc de 12, iar cu o prașitoare în loc de 2 hectare, doar 1,5 hectare. Aceasta este o cauză principală a întâzierii lucrărilor de întreținere a culturilor. Dacă se foloseau din plin mașinile gospodăriei acum se putea începe prașila treia.

Porumbul a fost însemnat în două etape. Prima etapă a fost terminată la 5 mai. Porumbul semănat în această etapă a fost bun de prașit în jurul datei de 20 mai, deci pînă la sfîrșitul lunii mai putea fi terminată prima prașila. O altă parte din porumb a fost însemnat pînă la 20 mai. Porumbul semănat pînă la această dată putea fi prașit de două ori pînă la 14 iunie, cu mijloacele mecanizate ale gospodăriei. În scotoala aceasta s-au prevăzută și zilele ploioase, nefavorabile prașitului. Este limpede că întâzirea lucrărilor de prașit la gospodăria de stat din Ghidigeni nu se datorează lipsei brațelor de muncă, ci nefolosirii mijloacelor mecanizate, proastei organizări a muncii.

În gospodăria de stat Ghidigeni au fost lăsate la voia întâmplării și lucrările de reparații la mașinile agricole și tractoarele care trebuie să lucreze la seceriș, treier și dezmiriș. Din această cauză reparațiile n-au fost terminate în term-

nul prevăzută de Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la campania de recoltare. De altfel, prelucrarea cu muncitorii a acestei Hotărîri a avut loc abia la 20 iunie, adică atunci cînd toate reparațiile din gospodărie trebuiau terminate. În momentul de față, în gospodărie sînt nereparate trei tractoare, două batoze și peste 20 de cîrue care nu vor putea fi folosite la transportul pîsoaselor la arie, deoarece secerișul trebuie să înceapă peste cîteva zile.

Nici spațiile de imaginație a creierelor pe care le are gospodăria n-au fost încă pregătite. Secțiile gospodăriei din comuna Tutova, Adam, Pochidia au magazine pentru cereale ocupate, nereparate, necurățate.

O altă lucrare care se întârzie în gospodăria de stat din Ghidigeni este recoltarea și depozitarea furajelor. La secția Tutova mai sînt de cosit 40 hectare lucernă. La secția Adam o cositoare și o greblă mecanică zac neîntrebuțate cîci n-au fost bine reparate.

A rămas de asemenea în urmă cîrăutul finului și lucernei de pe cîmp. Conducerea gospodăriei n-a acordat atenție contractărilor cu țărani muncitori pentru strîngerea finelorlor, așa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 639 și a cîleat dispoziției privind plata muncitorilor. Fără îndoială că faptul acesta nu numai că n-a ajutat conducerii gospodăriei să angajeze muncitori, dar i-a îndepărtat pe aceștia de gospodărie. De asemenea, lipsa de grijă față de condițiile de trai ale muncitorilor constituie o piedică în calea angajării acestora la lucru.

Conducătorii gospodăriei din Ghidigeni trebuie să se gîndească serios la lipsurile unității pe care sînt puși s-o gospodărească. Directorul administrativ, tov. Mîndru, trebuie să se îngrijesească imediat de crearea unor condiții cât mai bune de muncă și să vegheze ca alimentele să nu se mai „piardă printre degete”, cum se întâmplă deseori la magazia gospodăriei.

Inginerul șef, tov. Dumitru Zagorodnicu, are datoria să asigure folosirea tuturor mașinilor și tractoarelor cu întreaga lor capacitate de lucru în vederea executării grabnice a prașitului, să urleze reparațiile astfel încît în anul acesta gospodăria de stat din Ghidigeni să-și îndeplinească și să-și depășească planul de producție. Organizația de bază din gospodărie și comitetul de întreprindere trebuie să desfășoare o intensă muncă politică în vederea intensificării întreprinderii pentru grăbirea lucrărilor agricole de vară.

I. PLEAVĂ
corespondent „Scinteia”
pentru regiunea Birlad

Comemorarea lui Gheorghii Dimitrov

Vineri seara a avut loc în sala din B-dul Magheru nr. 29 solemnitatea comemorării a 5 ani de la moartea lui Gheorghii Dimitrov, fiu credincios al clasei muncitoare și conducător iubit al Partidului Comunist Bulgar și al poporului bulgar, luptător de frunte al mișcării muncitorești internaționale.

La solemnitate au participat tovarășii C. Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., M. Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai vieții culturale și numeroși oameni ai muncii.

Au asistat membri ai corpului diplomatic.

A luat cuvîntul tov. Mihail Rosianu, președintele Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

După ce a evocat momentele cele mai importante ale vieții și luptei lui Gheorghii Dimitrov care constituie o pildă vie de slujire devotată a intereselor poporului, de luptă neobosită pentru victoria socialismului, vorbitorul a spus:

Gheorghii Dimitrov a luptat pentru educarea poporului bulgar în spiritul dragostei nemurmirate și al prieteniei sincere cu Uniunea Sovietică. El a luptat pentru întărirea tradiționalei prietenii între poporul bulgar și poporul român.

Astăzi — a spus în încheiere vorbitorul — cînd popoarele noastre comemorează 5 ani de la moartea lui Gheorghii Dimitrov, marele conducător al poporului bulgar, luptător pentru cauza comunismului și a păcii, oamenii muncii romîni și bulgari luptă cu fermitate pentru întărirea legăturii democratice și socialiste, în frunte cu marea Uniune Sovietică, pentru triumful păcii în lumea întreagă.

La sfîrșit a fost prezentat filmul „Septembrie” o producție a studiourilor cinematografice bulgare, care înfățișează luptele revoluționare ale poporului bulgar din septembrie 1923, lupte organizate și conduse de partidul comunist, în fruntea căruia stăteau Gheorghii Dimitrov și alți conducători ai clasei muncitoare din Bulgaria.

(Agerpres)

Plenara Uniunii Arhitecților din R. P. R.

Vineri după-amiază, în aula Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală a avut loc deschiderea celei de a doua plenary a Uniunii Arhitecților din R.P.R.

La lucrările plenary participă numeroși arhitecți și ingineri din Capitală și din țară, arhitecți șefi ai orașelor și regiunilor, precum și reprezentanți ai Comitetului de stat pentru Arhitectură și Construcții, ai Ministerului Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții și ai altor ministere.

În cadrul lucrărilor celei de a doua plenary a Uniunii Arhitecților, va fi în discuție problema proiectării locuințelor în clădiri cu puține etaje.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. arh. Duhiu Marcu, președintele Uniunii Arhitecților.

Prof. arh. Gustav Gusti a prezentat apoi referatul cu tema: „Locuințe în clădiri cu puține etaje”.

În continuarea lucrărilor plenary arh. Mircea Alifanti a prezentat referatul cu privire la problemele tehnico-construcției și de cost ale proiectării locuințelor în clădiri cu puține etaje.

Lucrările plenary continuă.

(Agerpres)

Concurs al pionierilor și școlărilor

În cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre gazeta „Scinteia Pionierilor” organizează un concurs de lucrări literare și desene. Pot participa toți copiii între 9-14 ani din orașe și sate, fie că-și petrec vacanța în tabere, fie acasă.

Concursul a început la 1 iulie și se încheie la 15 august cînd se vor premia cele mai bune lucrări. Premiile vor consta din aparate de fotografiat, sticlouri, serviete, cărți, mingi de volei etc.

De asemenea, cele mai reușite lucrări se vor publica în gazeta „Scinteia Pionierului”, în revista „Cravata Roșie” și se vor difuza la radio.

În ajutorul participanților la concurs „Scinteia Pionierului” va publica unele articole de îndrumare.

Lucrările vor fi trimise în plicuri cu mențiunea: „Pentru concursul de lucrări literare și desene” pe adresa: „Scinteia Pionierului” Bucurști, Combinatul Poligrafic Casa Scintei „I. V. Stalin”, Piața Scintei nr. 1.

INFORMAȚII

Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd în R. Cehoslovacă, echipa de ciclism a R.P.R. care va participa la mai multe întîlniri internaționale de pistă în orașele Bratislava, Brno-Pardubice și Praga. Lotul cicliștilor romîni este compus din maestrul sportului Ion Ioniță, V. Oprea, C. Dumitrescu, C. Stănescu, St. Lemindrou, P. Tache și A. Șelaru.

Prima reuniune de pistă va avea loc la 4 iulie în orașul Bratislava. Cicliștii romîni se vor întrece alături de cei mai valoroși alergători din R. P. Ungară, R. D. Germană și R. Cehoslovacă.

Vineri nu pleacă la Berlin pentru a participa la sărbătorirea „Zilei minerului” în Republica Democrată Germană tovarășii Ioan Andrei, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria cărbunelui, și Aron Trif, fruntaș al întrecerii socialiste de la mina Aninoasa.

Vineri dimineața a părăsit Capitala A. O. Aslanov, vicepreședinte al Uniunii Internaționale a Sindicatelor muncitorilor din industria alimentară, președinte al C. C. al Sindicatului muncitorilor din industria alimentară din Uniunea Sovietică, care a participat la lucrările celei de a 4-a sesiuni a Comitetului Administrativ al Uniunii Internaționale a Sindicatelor muncitorilor din industria alimentară.

(Agerpres)

Insemnări

„Gazeta literară”

Au trecut peste trei luni de la apariția primului număr al „Gazetei literare”. Cititorii au întîmpinat cu interes această nouă publicație, a cărei menire este să dezbate problemele esteticii noastre în lumina principiilor esteticii marxist-leniniste, să militeze cu tărie pentru victoria metodei realismului socialist în creația scriitorilor. Revista a avut un început promițtor. În primele ei numere, „Gazeta literară” a publicat o serie de articole judecătorești despre literatura noastră, unele materiale literare de valoare. În revistă începe să fie stimulată lupta de opinii.

Si în numerele mai recente ale „Gazetei literare” au continuat să apară unele articole și lucrări beletristice interesante. De la o vreme se observă însă că numărul lor s-a împușnat. În schimb, în paginile revistei au apărut o serie de materiale care nu vădese preocuparea de a analiza problemele creației literare pe baza principiilor realismului socialist și de a înarma astfel cu o orientare literară atît pe scriitorii citiți și pe cititorii. În revistă nu-și găsește o tratare profundă, combativă, la un înalt nivel principial, o serie de probleme actuale, bunăoară: slaba preocupare a unor scriitori pentru viața de azi a poporului, pentru aspectele concrete ale construcției socialiste, ale luptei pentru pace, aplicarea tezelor despre teoria literaturii noastre de azi, dezvoltarea și combaterea influențelor negative care caută să frîneze dezvoltarea realismului socialist a literaturii noastre, lupta pentru aplicarea principiilor leniniste în problemele esteticii literare, critica și problematizarea schematizării literare.

„Gazeta literară” nu luptă cu fermitate împotriva apolitismului, a izolării de viață a obiectivismului burghez și a sărăciei de idei care se mai manifestă în lucrările unor scriitori, nu militează perseverent pentru întărirea rolului literaturii ca armă care să ajute poporul în îndeplinirea marilor sale sarcini.

Revista se ocupă slab de combaterea influențelor ideologice străine și dovedește lipsă de curaj în dezvoltarea înviorării noastre pe care au avut-o literatura decadență și teoriile estetice reacționare, înviorare ale cărora rămășițe se fac simțite și acum. Or, este limpede că „Gazeta literară” trebuie să manifeste îndrăzneală bazată pe principialitate în combaterea rămășițelor decadente, să nu ocolească o problemă atît de însemnată.

Un merit important al revistei îl constituie faptul că și-a propus să stimuleze unele dezbateri pe problemele esteticii. Asemenea dezbateri sînt necesare, fac parte dintre sarcinile de frunte ale revistei. Este știut că lupta de opinii are menirea de a clarifica problemele teoretice, de a rispi confuzii sau idei greșite, de a-i ajuta pe scriitorii ca, pe baza principiilor teoretice, să tragă concluzii folositoare creației literare. Papt este însă că revista, dînd uitării însuși scopul luptei de opinii, nu s-a îngrijit ca dezbaterile din paginile ei să-și atingă ținta principială și să aducă un folos real scriitorilor, mersului înainte al literaturii. Așa se face că, bunăoară, dezbaterile despre eroul pozitiv s-a împotmolit pe drum, iar revista nici măcar n-a considerat necesar să tragă concluzii.

„Gazeta literară” a luat de la o vreme inițiativa pozitivă de a publica întreviuri cu scriitorii și dînd de seamă asupra conștientărilor criticilor și cititorii. Trebuie spus însă că unele din aceste materiale, în loc să pună în lumină pe primul plan problemele actuale și de principiu ale creației literare, se coboară la nivelul unei reclame menite să tîmbeze persoana scriitorului respectiv. Iată, de pildă, cazul unui poet care a realizat în ultima vreme progrese în creația sa literară — Cicerone Theodorescu. Relatarea privitoare la întîlnirea lui cu cititorii („Gazeta literară” nr. 13) este în asemenea măsură îmbibată de laude diftambice, care ridică la superlativ poeziile reușite laolaltă cu altele slab reușite, căsătorește în ansamblu ei, ajunge să minimizeze progresele reușite ale poetului și să-l împiedice să-și vadă lipsurile ce se mai manifestă în creația sa. De altfel, credem că poetul nu poate fi de acord cu acest sistem, cu atît mai mult cu cît el este și membru în colegiul redacțional al revistei.

Cît privește întreviul pe care revista l-a luat dramaturgului Mihail Davidoglu („Gazeta literară” nr. 14), dac-ar fi să luăm drept bune afirmațiile reporterului, ar rezulta că în metoda de creație a scriitorului ocupă un loc foarte important mobilierul apartamentului său, diferite slăbiciuni ale memoriei, precum și faptul că el obișnuiește să scrie pe genunchi, folosind o peniță Klaps. Însă cititorul care cunoaște interesantele piese ale lui Mihail Davidoglu știe că ale ridica probleme de creație ceva mai importante decît cele de mai sus, probleme a că-

ror dezbateri ar fi putut aduce un folos real și altor scriitori. În întreviurile cu scriitorii, cititorii ar vrea să înțelească tocmă dezbateri unor asemenea probleme de principiu, strîns legate de lupta pe care o desfășoară scriitorii noștri înaintați pentru realismul socialist, de apotul specific pe care-l aduce fiecare scriitor la cauza comună a literaturii noastre — și nu amănunte nesemnificative, care abat atenția de la ceea ce se poate realmente învăța din experiența de creație a scriitorului respectiv, din calitățile și lipsurile lucrărilor sale. Prestigiul scriitorilor noștri, cucerit prin opere de valoare, nu trebuie subrețit, ci trebuie apăsat în vînt prin aprecieri făcute cu simțul măstruții.

„Gazeta literară” face adesea un prost serviciu și condeilor tinere. În vreme ce o parte din scriitorii consacrați au parte numai de elogii, indiferent de calitatea lucrărilor realizate, revista manifestă în schimb un zel deosebit cînd e vorba de a vina și de a persifla stîngăciile din lucrările unor debutanți sau ale unor oameni care ocupă un loc mai puțin central în creația literară. Îndeosebi rubrica de note și comentarii a „Gazetei literare” s-a specializat în „a face praf” pe oricine cade în raza ei de acțiune, așa încît cititorul poate fi uneori ispitit să creadă că vina pentru lipsurile literaturii noastre o poartă nu diferite influențe negative sau rămîniri în urmă chiar ale unor scriitori de valoare, ci revista „Vînător și pescar sportiv” sau autorul neștiut al unor cuplete de la Teatrul de Estradă. Fîrșe că o asemenea discriminare între „conșcrații”, care trebuie cuse mereu „încurajați”, și debutanți sau anonimi persiflați sau conșcrații censeuși, nu poate să nu dăuneze înimii principiale, nepartinitoare, pe care cititorii sînt în drept s-o pretindă revistei. Gazeta poate aduce un mare aport constructiv la stimularea și îndurirea scriitorilor a criticii și autocriticii, care să nu înă scama de interese de prietenie, de grup, ci numai de interesele poporului muncitor și ale literaturii sale.

Se face simțită o serioasă rămîncire în urmă a revistei față de o serie de fenomene îmbrucătoare ale literaturii noastre. Noi opere literare valoroase, progresele unora dintre tinerii scriitori nu sînt reliefate și uneori nici măcar conșcrații în paginile revistei. În schimb, revista manifestă o slabă exigență față de unele lucrări beletristice pe care le publică.

Revista nu publică materiale care să trateze probleme ale teoriei literare, ale esteticii marxist-leniniste.

Cititorul ar dori de asemenea să găsească în revistă material mai mult și mai variat cu privire la bogăția vieții literare din Uniunea Sovietică, cu privire la articole și dezbateri creatoare importante asupra problemelor realismului socialist. Revista publică puține recenzii și cronici despre cărțile literare sovietice traduse în romînește. La un nivel necesar de desfășurare informarea cititorului asupra problemelor literaturii din țările de democrație populară, asupra luptei pe care o duc scriitorii progresiști din țările capitaliste împotriva literaturii decadente, pentru apărarea culturii naționale a popoarelor lor.

Cercul de colaboratori ai „Gazetei literare” este încă îngust. Dacă revista își va îmbogăți tematica, dacă va începe să abordeze cu curaj problemele creației și ale teoriei literare, atunci și cercul colaboratorilor se va putea lărgi simțitor.

În încheierea fiecărui număr al „Gazetei literare” se află tipărită o casetă în care figurează componența colegiului redacțional. În ochii cititorului, această casetă angajează pe bună dreptate răspunderea fiecărui membru al colegiului de redacție pentru bunul meors al revistei. Este necesar ca membrii colegiului redacțional să-și întărească exigența în muncă, să vegheze ca activitatea revistei să se desfășoare potrivit unui plan de perspectivă, care să prevadă tratarea celor mai importante probleme actuale ale creației literare și să se bazeze pe materiale pregătite temeinic, din vreme, și supuse unei largi consultări colective.

Uniunea Scriitorilor nu acordă încă „Gazetei literare” suficient sprijin și suficienți îndrumare.

În scurtă vreme, datorită începutului ei pozitiv, datorită colaborării unor scriitori și critici talentați, „Gazeta literară” a ajuns o revistă citită și urmărită cu interes de către iubitorii de literatură. Ei doresc să capete în această revistă o orientare justă, precisă, fermă. În ultimii ani au crescut atît nivelul citi și exigențele cititorilor din țara noastră. „Gazeta literară” are obligația de a se ridica la înălțimea acestor exigențe. Cititorii așteaptă ca „Gazeta literară” să fie, număr după număr, o adevărată tribună de luptă pentru triumful spiritului de partid, pentru victoria realismului socialist în literatura noastră.

Lucrările Congresului împunerțiilor cooperăției de consum din U. R. S. S.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS

La 1 iulie, Congresul împunerțiilor cooperăției de consum din Uniunea Sovietică și-a continuat lucrările. La discuțiile pe marginea raportului de activitate a Uniunii Centrale a Cooperativelor din Uniunea Sovietică au luat parte delegați din diferite regiuni și republici.

B. Dorjin, delegat al Republicii Autonome Buriat-Mongole, a declarat că în această republică, pe teritoriul căreia au patru decenii în urmă nu exista nici un magazin sătesc, funcționează în prezent la sate sute de magazine universale, specializate și altele, care vînd tot felul de mărfuri industriale. Numai în perioada de după război, volumul circulației mărfurilor la cooperăția de consum din Republica Autonomă Buriat-Mongolă a crescut aproximativ de patru ori.

Maria Gorelovskaja, membră în conducerea Uniunii Centrale, a vorbit despre activitatea Alianței cooperatiste internaționale. Aparția la tribună a lui Cio En Hen, membru în conducerea Uniunii Centrale a cooperăției de consum din Republica Populară Democrată Coreeană, a fost întîmpinată de asistență cu aplauze furtivoase. El a adresat Congresului un cuvînt de salut. Congresul a fost salutat de asemenea de Imre Doegi, președintele conducerii cooperăției de consum sătești din Ungaria, și de Peko Takov, președintele Uniunii cooperatiste centrale din Bulgaria, care au fost întîmpinați cu căldură de participanții la Congres.

Congresul își continuă lucrările.

Un interviu al scriitorului francez Mauriac acordat revistei „Franța-U.R.S.S.”

PARIS 2 (Agerpres). — TASS

Consentind interviu francez, academiicianul François Mauriac, a acordat un interviu revistei „Franța-U.R.S.S.” editată de Asociația „Franța-U.R.S.S.”

„Așa cum se prezintă situația în momentul de față, a spus el, cînd Europa este scîndată în două lăgăre, mi se pare că apropierea dintre țările europene poate fi înfăptuită înainte de toate pe bază culturală”.

„Eu nu doresc cîtuși de puțin să se renunțe la alianță, a declarat Mauriac, aș vrea însă ca Franța să se situeze pe o poziție mai sinceră și, dacă vrea, mai independentă. Pornind de la această premisă, relațiile noastre cu U.R.S.S. ar deveni mai întîi normale și apoi cordiale”.

A fost dat în exploatare marele pod de peste fluviul Tedongan

PHENIAN 2 (Agerpres). — La Phenian

s-a deschis circulația pe marele pod de peste fluviul Tedongan. Acest pod, distrus de către aviația americană în timpul războiului, a fost refăcut cu o lună înainte de termen de către ostașii unei unități militare a armatei populare coreene în colaborare cu o unitate de geniu a voluntarilor chinezi.

La mitingul festiv consacrat acestei noi victorii în lupta pentru refacerea Phenianului au asistat oameni de stat și activiști de partid, reprezentanți ai ambasadelor și misiunilor diplomatice ale țărilor prietene, ostași ai armatei populare coreene și voluntari chinezi, care au luat parte la refacerea podului, precum și numeroși locuitori ai Phenianului.

Recepție la Moscova cu ocazia vizitei în U. R. S. S. a echipelor de volei din R. P. R.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS

La 1 iulie, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și secția de volei au oferit o recepție cu ocazia vizitei în Uniunea Sovietică a echipelor de volei băieți și fete din Republica Populară Romîna. La această întîlnire cu oaspeții romîni, care a decurs într-o atmosferă de căldură prietene, au luat parte activiști ai Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, reprezentanți ai organizațiilor sportive sovietice, sportivi din Moscova. La recepție a participat Ion Rab, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S.

Legături științifice internaționale

Academia R.P.R. acordă o atenție deosebită dezvoltării legăturilor științifice cu alte țări. Astfel, Biblioteca Academiei R.P.R. întreține relații de colaborare cu 1750 instituții și centre științifice, universități și biblioteci din care 614 din Uniunea Sovietică, 278 din țările de democrație populară și 858 din țările capitaliste. Una din principalele forme ale acestor legături științifice internaționale o constituie schimbul de publicații. Biblioteca Academiei R.P.R. face schimb de publicații și lucrări științifice de diferite specialități cu Biblioteca Academiei de Științe a U.R.S.S., cu „British Museum” din Londra, cu Biblioteca Națională și cu Biblioteca Universității Sorbonne din Paris, cu Universitățile din Heidelberg, Upsala, cu Institutul Național de Calcul Aplicat de la Roma etc.

Majoritatea celor 38 publicații științifice

periodice din domeniul matematicii, fizicii, chimiei, tehnicii, medicinei etc., editate de Academia R.P.R. intr-un tiraj de circa 100.000 exemplare, sînt difuzate în 50 de țări, printre care U.R.S.S., R.P. Chineză și celelalte țări de democrație populară, precum și Anglia, Franța, S.U.A., Japonia, India ș.a.

Pe calea schimbului Biblioteca Academiei R.P.R. își procură din străinătate lucrări de specialitate, dări de seamă ale cercetătorilor științifici, materiale de informare științifică, își completează colecțiile științifice.

În afară de difuzarea și primirea unui număr de publicații, Biblioteca Academiei R.P.R. face schimb de reviste și cărți științifice de valoare. Prin intermediul microfilmului se obțin lucrări științifice importante epuizate, precum și documente istorice.

— Bine că-ți ai luat seama — grăi ghînditor președintele și n-a lăsat rîul să se hîrjice. La prima adunare generală, o să iei cuvîntul și să spui pătania.

— Cînd Mihai a luat cuvîntul la adunarea generală, citiva din sală și-au plecat privirile. Erau cei ce se „îmbolnăviseră” în alte zile de aceeași boală ca și Mihai. Îi amăgise și pe ei chiaburul cu rachiu și cu vorbe meșteșugite. Dar de atunci n-a mai lipsit nici unul de la muncă...

— Bine că-ți ai luat seama — grăi ghînditor președintele și n-a lăsat rîul să se hîrjice. La prima adunare generală, o să iei cuvîntul și să spui pătania.

— Cînd Mihai a luat cuvîntul la adunarea generală, citiva din sală și-au plecat privirile. Erau cei ce se „îmbolnăviseră” în alte zile de aceeași boală ca și Mihai. Îi amăgise și pe ei chiaburul cu rachiu și cu vorbe meșteșugite. Dar de atunci n-a mai lipsit nici unul de la muncă...

— Eu mă întorc tocmă diseară. Mă duc la Hagiștii, la S.M.T.

Dimineața se arată neobișnuit de frumoasă. De o parte și de alta a soarelui, se năvăliseră înouate scînteii în mii de culori. În stînga atrăgea privirile, mai mîndră ca toate, tarlaua întovărășiiilor. Griul crescuse înalt, bătea la pieptul cmului. Crescuseră înalte și tulpinele de porumb. Iar mai departe sub streșina zării, mazărea răsîra-n lumina creștină buchele mari de flori albe.

Au lucrat bine oamenii! După carte! Întrecerea le-a întîmplat muncă. Pînă acum. Tăncă Manole e-n frunte. Dar Leanca și Zamfir Muscalu nu-l slăbesc nici o clipă din urmă...

Dumitru Ghiță se opri cîteva clipe, învîluind în priviri, ca într-o îmbrățișare, semănăturile. Încă puțin și va începe strîngerea recoltei. Și Ghiță o luă înapoi, grîbind pasul. Trebuie să ajungă cît mai repede la S.M.T., să vadă cu ochii lui cum stau tovarășii de acolo cu secerătorile și cu combinele...

I. PURCARU

Oamenii se înveseliră: „Plouă!” Cîrînd după aceea, primii stropi răpăriră vijeliile peste semănăturile. Norii veneți, de plumb, astupară bolile de la o zare la alta. Bezna se lăsă într-o clipă. Vîntul se întîi. Furtună...

Ceata de oameni se răsîră care încotro, luînd-o la goană spre sat. Pălele furtunii îi ajunseră din urmă, undindu-i pînă la piele. La marginea satului, prima casă era sediul întovărășirii. Năvălira cu toții înăuntru, zgometoși, scuturîndu-se de apă. Într-o clipă, Muscalu asternu pe masă pinza cea roșie. Vocile se potoliră dintr-o dată. Ce are de gînd? Sedință?

— Acum, fiindcă ne-am strîns toți aici — grăi rar Muscalu — mă gîndesc să ținem o constituție. Să vedem ce scrie la carte despre muncile verii. Tot nu putem pleca pe prăpădul ăsta...

O lecție adică? Ia să vedem... Zamfir Muscalu scoase din buzunar o carte.

— Despre întîlnirea cîmpului și muncile de vară — citi el cu glas tare. Ascultați...

...Ploaia contînise de mult. O adiere călduță, încărcată cu mirese, trecea ușor peste cîmpii. Satul dormea. Noaptea ajunsesse la cîmpul, încă puțin, și la ferrești va începe să albească de ziuă. Dar oamenii strînsi în sediu nu se mișcaseră niciunul. Atenți, cu răsufărarea oprită, luau aminte la învățăturile cărții. Cînd Muscalu sfîrși de citit, se ridică zeci de mîini. Începură să curgă fel de fel de întrebări. Cel mai harnic

